

brisati vsako sled o Bogu. Lansko leto so podvzeli v ta namen najrazličnejše karate. Mesec marca je izšlo naročilo, da ne sme nobeden katoliški duhovnik občeovati s papežem drugače kakor le preko sovjetske vlade. Tudi je vlada zahtevala, da morajo duhovniki odreči pokorščino svojim škofom in da ne bodo podučevali verauka mladih ljudi, ki še niso izpolnili 16. leta. Kateri duhovnik se ni hotel k temu zavezati, je bil poslan v pregnanstvo na grozen otok Solovec. — Dne 8. aprila je proglašila »Pravda«, glasilo vladne stranke, kot najvišjo strankarsko dolžnost, boj proti vsaki veri. — Kot pripravo za Veliko noč so se povsod vršila brezbožna predavanja, protiverske igre, najgrši napadi na osebo Kristusovo. Posebno so tokrat brezbožni agitatorji lovili otroke, katerih stariši so verni. — Junija je izšla določba, ki prepoveduje službo božjo in cerkvene obrede v tovarnah, delavnicah in drugih napravah. S tem so hoteli preprečiti, da bi duhovniki obiskovali bolnike in jim delili zakramente. Tudi je prepovedal ta odlok vsem verskim družbam, da bi smeli snovati društva, zbirati mladino. Nato so ustanovili še protiversko vseučilišče v Moskvi in pridobili zanj 600 dijakov in dijakinj. Za Božič pa so prepovedali postavljanje božičnih dreves in drugih svečanosti, ki bi spominjale na krščanstvo. Pa vse to brezumno divjanje ne koristi nič. Ima le malo uspeha, veliko več ljudi pa se zopet oklepa vere, ker spoznajo, da so bili ogoljufani in da je življenje človeške duše le Bog.

Usodna znota. Danes nekateri ne poznajo nujnejšega posla kakor odpraviti Kristusova načela iz zakona in iz razmerja med obema spoloma. Proglašajo v tem oziru »prostost, ki se ji ni treba ozirati na nikogar« in pa najgršo razbrzdanost. Kažejo se pa tudi posledice tega razdiralnega dela. To so tako pogoste ločitve zakonov z vsemi svojimi usodnimi posledicami. To pa ni edino. Druga nesreča so bolezni, ki jih je Stvarnik postavil kot naravno kazen za nečistost. Tako se dunajski zdravniki ugotovili, da boleha več kot 20% vseh dunajskih prebivalcev na teh boleznih, da postaja število tistih deklet, ki so zastupljene in nesposobne za zakon, vsak mesec večje. Tako ljudje brez Kristusovih nauk morajo svoje duše, a ugonabljajo tudi svoje telesno zdravje.

NAŠA DRUŠTVA

Kdor hoče zastopj radio, naj si naroči srečko za 5 Din pri Prosvetni zvezi v Mariboru!

Občni zbor Krščanske ženske zveze v Mariboru je preložen na nedeljo, dne 24. februarja, ob 16. uri, v Zadržni gospodarski banki. Udeležba obvezna za vso članstvo! — Odbor.

Marenberg. Naše Prosvetno društvo deluje neumorno za izobrazbo tukajšnjega ljudstva. Knjižnica, koje ustanovitev je omogočila gospa Marija Stangel, vodi vestni in skrbni knjižničar Anton Varnlek in izposoje članom lepe knjige vsako nedeljo. Naši fantje so vpriporili na Silvestrov večer »Scapinove zvijače«.

dekleta pa na Svečnico igro »Jeza nad petelinom in kesa«. Obojekrat so se igralci potrudili in igrali prav dobro. Po zaslugi delavnega in poštenega tajnika, gospoda Janko Torcarja, si je društvo nabavilo velik skioptikon ter je imelo doslej dvoje skioptičnih predavanj za odrasle in eno za šolsko mladino. Gospa M. Stupca nam je že dne 3. t. m. tako lepo predavala o Bernardki in o Lurski Gospej ter napravila šolarjem kakor tudi odraslim veliko nedolžnega veselja.

Sv. Barbara v Slov. gor. Bralno društvo priredi v nedeljo, dne 24. svečana, popoldne po večernicah igro »Na dan sodbe«.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Na odru Katoliškega prosvetnega društva se je uprav pretresljivo vpriporila Finžgarjeva igra »Razvalina življenja«, ki je bila v mnogočem naravnost vzorna in zgledna predstava. Dekleta so en teden nato podala »Pod božjim varstvom«; bila bi tudi lepa igra, toda morala bi se vpriporiti tako živo in živo, kakor poorej govorena, potem bi bila vse drugačen

Šmarje ob Driči. V prij. o osrednje slovitoga samostana prihajajočega rodoljuba zanima ta turistovsko zanimivi kot, kjer vseokrog je zelen gozd, tišina, v njo odmeva zvon iz lin; kjer Savinja, Drete se spoji ravnina, a ozadje kras Solčavskih je planin; kraj, ki vreden je zanimanja, spomina. V tem slikovitem okraju se skrivajo naše skromne vasi gornjegrajskega sreza ter v teh težkih prilikah čakajo lepših časov. K nam prihajajo razen tu-

ristov tudi lesni agenti, redkokedaj tudi važni uradni funkcionarji. Težka časovna razmera zahtevajo organizirano delo za ljudsko izobrazbo, saj brez izobrazbe ni gospodarskega napredka. Osnoval se je iz prosvetnih društev okrajni prosvetni odbor, ki naj nadzoruje in pospešuje tukajšnje kmečko-prosvetno delovanje, podrejeno mariborski Prosvetni zvezi. In to delo naj donese kamenčke k veliki gradnji jugoslovanske vzajemnosti. Ta krajevna razmotrivanja so napisana prosvetnim članom kot odziv na okrožnico, potom koje se sporoča za prihodnje tedne revizija delovanja prosvetnega odbora za tukajšnji okraj v Nazarjih. Revizija, ki naj vzbudi krajevna prosvetna društva iz spanja, sebičnega razveseljevanja ter molčanja k skupnemu narodnemu delu v raznih panogah, zlasti pa v kmečki stroki, na polju slovenske kmečke prosvete.

Šmarje pri Jelšah. Predzadnje nedeljo se je vršila skupna seja Prosvetnega društva, Orla in Orlic, na kateri je zastopal Prosvetno zvezo v Mariboru naš rojak monsig. Vreže. Ob zaključku seje je monsignor daroval vsem trem imenovanim društvom po 100 Din. Dar smo navdušeno sprejeli z objubo, da bomo na polju naše prosvete napeli vse naše moči ter tako oživeli naš okraj s prosvetnimi društvi. Že v kratkem moramo sklicati vsa že obstoječa prosvetna društva na občni zbor dekanjskega odbora, v župnijah pa, kjer še društva ne obstajajo, ista ustanoviti. Torej na delo za našo prosveto; našemu domačinu in večkratnemu dobrotniku monsig. Vrežetu pa plačaj Bog!

Zima — mraz.

Ako nastopi ostra zima, ljudje kaj radi izjavljajo, da takšne zime ne pomnijo niti najstarejši ljudje. V takih izjavah je kajpada dosti pretiravanja. Letos pa takšne izjave niso vsebovale nobenega pretiravanja. Toplomeri — boljše rečeno: mrazomeri — so zaznamenovali tako nizko stanje, da ga niti najstarejši ljudje ne pomnijo. Berlinčani so posegli ne po zapiskih svojega spomina, marveč v pismene zapisnike iz leta 1855, 1850 ali celo iz leta 1830, da so naši sličnosti k letošnjemu mrazu. Dunajčani in Pražani so morali seči še dalje nazaj v preteklost ter so ugotovili, da od leta 1775 ni bilo takšne zime, kakoršna je bila pretekli leti. Varšavani — prebivalci glavne mesta Poljske — pa se sploh niso o tem pečali s primerjevalnim mrazomerstvom, marveč so rajši skrbeli za tiste, katerim so vsled mraza 47° pod ničlo ozeblji udje telesa. Sedaj je samo v Varšavi v dneh, ko je zima bila na višini, boljše rečeno na največji nižini, vsak dan okrog 1500 ljudi moralo biti vsled ozebljih udov — spravljenih v bolnišnice. V malo boljšem položaju so bili Italijani s 37° pod ničlo, toda njihova borba proti mrazu je otežkočena s pomanjkanjem peči in kuriva. V Benetkah se je zgodila ta velika izrednost, da nekaj dni niso mogli mrličev sprati na pokopališče, ki je na otoku sv. Mihaela. Radi prevelikega ledu v kanalih pogrebne gondole (čolni) niso mogle naprej, marveč so se morale vrniti s pogrebci in mrličmi.

Kdor je tako srečen, da more v tej hudi zimi sedeti za toplo zakurjeno pečjo, se more pečati ne samo s primerjevalnim mrazomerstvom, marveč tudi z uganjanjem o razlogih te izredne zime. Učenjaki, ki se jim pravi meteorologi ali po slovensko vremenoslovci, so svojja modrovanja o tem sporočili svetu.

Nekateri so pripisali krivdo takozvanemu Zalivskemu toku, ki se je baje pomaknil od vzhoda bolj proti zapadu. Zalivski tok je nekak toplovodni vod za vzhodne in severne dele Evrope. Izhaja iz Mehiškega zaliva — odtod njegovo ime — v Srednji Ameriki s povprečno toplino 26°, kl pa v daljšem toku seveda pojema, teče skozi morje ob severo-ameriški obali, obrne se potem proti vzhodu k Evropi ter objema s svojim toplim objemom vzhodni in severovzhodni del Evrope do Grenlandije. Njegov ogrevajoči vpliv na severni del Evrope je nad vse blagodejen, ker bi brez njega ti deli bili izpostavljeni sibirski zimi ter bi se spremenili v ledeno puščobo. Ako sedaj nekateri vremenoslovci radi prehude zime valijo krivdo na Zalivski tok, to tolmačenje ni našlo odobravanja. Za nekrivdo tega toka govori dejstvo, da ravno v severnih delih Evrope, kjer on najbolj kaže svoj dobrodejni vpliv, tudi letos ni bilo tako hude zime, kakor v bolj južnih krajih. To bi mogle s hvaležnostjo posvedočiti Anglija, Danska, Norveška, Špicbergni itd. Eskimi, ki so najbolj proti severu prebivajoč narod, niso nič kaj zadovoljni s sedanjo zimo, ker jim je premila. Temperatura je v njihovih pokrajinah previsoka in zato ne morejo s svojimi sanmi na lov. Posledica je pri njih pomanjkanje živil.

Druge učenjake je letošnja zima tako presenetila, da so jo začeli proglašati kot stalno. Ledena doba se je zopet vrnila, tako modrujejo. Huš, huš: tako spreleti človeka, ko čita taka modrovanja. Ledena doba, sam led, sam sneg: to je smrt vse kulture, vsega napredka. Koga ne bi v tej mrzli zimi zazeblo do srca, ako čita tako pametna tolmačenja. Hvala Bogu, da Evropa še ni tako mrzla, da bi se morala zadovoljiti s traj